

Поради тесните връзки между дисциплините теория на вероятностите, математическа и приложна статистика и информатика неизбежно се заимстват теоретични постановки - закономерности, концепции, понятия и дефиниции, формули и др. от една учебна дисциплина в друга. Но това като че ли става прекалено "без проблемно". Използваният математически апарат се представя в значителна степен формално, а нерядко - и недостатъчно прецизно. Оскъдно и непълно се изясняват елементите, характерът и съдържанието на връзките между тях. Почти винаги са налице "бели полета" и сериозни неясноти - липсва здравият **мост** между тях. Едва ли може да има съмнение, че това обстоятелство също затруднява доброто разбиране, овладяването и коректното използване на преподаваните знания при решаването на конкретните практически задачи със средствата на съвкупностния подход и неговите методи.

Трето, трудностите при овладяването на тази материя се пораждат и от обстоятелството, че рядко (ако изобщо) проблемите за нестохастичния компонент на грешката се третират **тотално** и в цялата им пълнота и сложност от математици, статистици и информатици. Става дума не само за нестохастичната грешка, която се поражда в процеса на производството на статистическата информация, но и за рисковете и реално допусканите грешки при изследователските постановки (например при избора на адекватни промениливи за измерване на интересуващи ни явления; използването на неадекватни модели на връзките; неподходящи класификации, върху които се осъществяват статистическите групировки при агрегиране и дезагрегиране на данните и др.). Става дума също за грешките, които неволно или преднамерено се допускат при използване и тълкуване на резултатите от провежданите съвкупностни изследвания. Грешките от такъв характер се срещат прекалено често, за да бъде пренебрегван проблемът. Само два показателни примера. През 2000 г. тогавашният председател на Икономическата комисия към Народното събрание "убедено" твърдеше, че българите не са обеднели, а напротив - забогатели са. Аргументът е "статистически" - спестяванията за последното полугодие са се увеличили с около половин милиард лева. В действителност за никакво увеличаване на спестяванията не може да става дума. Защото посочената сума е пряк резултат от едно административно разпореждане - с него заплатите на заетите в държавния сектор задължително започнаха да се изплащат по банков път. Вторият пример се появи неотдавна в споровете за предсрочното затваряне на блокове от АЕЦ "Козлодуй". Експерти твърдят, че в сравнение с холандците и румънците на глава от населението българите потребяват за битови нужди два пъти повече електрическа енергия (аргументът е пак "статистически"!). С това очевидно се внушава на българската общественост и на ЕС, че не ни трябват повече мощности. И като